

WRAKKE STEUNPILAREN. — Evenals in Frankrijk hebben onze Italiaansche collega's te vergeefs gehoopt op den invloed der geneeskundige kamerleden ten gunste hunner verwaarloosde belangen. Eens in het parlement geraakt, vergeten zij hun zuchtende broeders. De Raad van den Bond van geneeskundige vereenigingen heeft daarom alle betrekkingen met de geneeskundige parlementsgroep afgebroken en zal trachten, met eigen kracht zijn wenschen bij het parlement ingang te verschaffen (*Sem. Médicale*).

EERSTE HULP BIJ ONGELUKKEN. — De Berliner Rettungsgesellschaft heeft in 1905 in 65957 gevallen hulp verleend. De uitgaven bedroegen 60762 Mk., de inkomsten 62972 Mk., waarvan 30000 Mk. bijdrage van de gemeente, 4480 Mk. vergoeding van personen, die voor de hun verleende hulp konden betalen en verder contributies en vrijwillige giften (*Brit med. Journ.*).

ZIEKENFONDSEN IN NEW-SOUTH-WALES. — Een commissie, bestaande uit de voorzitters en secretarissen der geneeskundige vereenigingen in de kolonie heeft een model ontworpen van de voorwaarden, waaronder een geneesheer zich voortaan zal kunnen verbinden aan ziekenfondsen (*Lancet*).

POLIKLINIEKEN. — De algemeene Raad van de geneeskundige vereenigingen der Seine heeft een rapport ontvangen van PIOT en CHANDEBOIS, waarin als maatregelen tegen het misbruiken van poliklinieken door gegoede personen worden voorgesteld, dat de geneeskundige vereenigingen in ieder arrondissement invloed trachten uit te oefenen op de geneeskundigen der in hun kring werkzame poliklinieken, en dat zij aanteekening houden van deze poliklinieken en hun wijze van werken (*Lancet*).

DE TITEL VAN SPECIALIST. — Evenals Ref. in het nummer van 20 October (blz. 1123) vraagt ook de *Münch. med. Wochenschr.* of de daar vermelde bepalingen omtrent specialisten wel vatbaar zijn voor toepassing. Het tijdschrift is veeleer geneigd, QUINCKE gelijk te geven, als hij het niet mogelijk acht, dat de Staat bepaalt, wie zich specialist mag noemen, en het afkeurt, dat geneeskundige vereenigingen daarvoor grenzen bepalen, die altijd willekeurig zijn en aan de gilderegels herinneren. Hij zegt, dat men de subjectieve bevordering tot specialist maar moet laten begaan; dan zal de nimbus van dien titel wel verdwijnen, en het publiek zal leeren onderscheiden, of de vlag echt is of alleen dient voor reclame. PINKHOF.

INGEZONDEN.

OPROEPING TOT DEELNEMING AAN EEN CURSUS IN HETOLADERINSPUITINGEN BIJ TUBERCULOSE DOOR DR. WEISSMANN UIT LINDENFELS TE HOUDEN.

Bij het doorsnuffelen der literatuur over hetoladerinspuitingen mij welwillend verstrekt door de firma KALLE & CO. te Biebrich a/Rh., de bereiders van de steriele hetoloplossingen, vond ik tot mijn groote verbazing een geheele lijst van 140 mededeelingen van tal van onderzoekers uit alle mogelijke landen vol lof over de goede werking van deze behandeling in versche ge-

vallen, wanneer men niet subcutaan, maar werkelijk intraveneus inspuit. Ook collega HAENTJENS in Putten (zie dit *Tijdschrift* 1901, I, blz. 119) was tevreden over de werking van hetol op deze wijze toegediend. Hij schrijft mij wel later, dat het niet beter werkt dan sanatoriumbehandeling, maar dat is al een heel ding. Want slechts weinigen kunnen naar een sanatorium gaan, omdat juist de meesten dit niet kunnen betalen. Wanneer ik nu naga de rij van lijders, die collega VAN DER LOO en ik samen behandeld hebben en waarbij rijp en groen door elkaar genomen is, dan moeten wij zeggen, dat de oudere gevallen er — zooals ook van elders bekend is — niet geschikt voor zijn. Daarmee leden wij de nederlaag. Maar in jongere gevallen, en in een geval van gewone klieren (nl. lymphomen van den hals en achter de onderkaak), in een geval van recidief en ulcereerende halsklieren bij een man, die als jongen veel daaraan geleden had en tallooze litteekens vertoonde, gelooven wij wel, dat er door deze wijze iets gedaan kan worden. Natuurlijk, sanatorium-opneming zal daarbij zeer gewenscht zijn, maar waar dat niet te verkrijgen is, daar is het woord van dr. HAENTJENS in de gedachte te houden.

Toch zijn VAN DER LOO en ik niet zulke overtuigde voorstanders van deze inspuitingen als WEISSMANN en anderen, die na LANDERER's dood aan het hoofd staan van deze beweging en daar zeer voor ijveren. Misschien zijn wij nog te voorzichtig geweest, want wij hebben nooit veel meer dan 8 of 9 mgr. hetol in één zitting ingespoten. Het voorschrift zegt, dat men tot 25 of 40 mgr. gaan kan.

In dezen stand van zaken, nu ons de volkomen onschuldigheid gebleken is van aderinspuitingen op zich zelve, en nu wij gaarne nog meer overtuigd zouden willen worden van het nut van hetol bij tuberculose, besloot dr. WEISSMANN in Lindenfels zich dezen winter beschikbaar te stellen om een cursus te geven in Nederland, misschien wel in verschillende akademiesteden. Wanneer 8 artsen zich bereid verklaren, ieder voor 30 Mark, zulk een cursus te volgen, die gedurende 2 uur per dag gegeven zal worden en in een week afloopt, dan is hij bereid dit jaar naar Holland te komen. Indien dat gewenscht wordt, zal hij vermoedelijk er niet tegen op zien om ook in andere plaatsen dan Amsterdam of elders zijn cursus te houden. Niet alleen zal hij daarin de techniek behandelen, maar ook de wetenschappelijke feiten, die ondanks — ook in dit *Tijdschrift* 1901, I, blz. 180 vermeld — afbrekende kritiek het recht geven van deze behandeling 70 à 80 pCt. goede resultaten te verwachten.

Dat hij een gezien man is op dit gebied, moge blijken uit het getal van 130 geneesheeren, die laatst op een studiereis door het Schwarzwald zijn lessen volgden.

Zaandam, 14 October 1906.

J. SASSE AZ.

OVER MAXIMAALDOSES.

Geachte Redactie,

Vindt gij het de moeite waard, den heer C. SLEESWIJK en uwe lezers opmerkzaam te maken op een kleine onjuistheid in zijn betoog in het laatste tijdschrift, dan is mij zulks goed.

Wanneer van een mixtuur gedurende twaalf uur elke twee uur een lepel